

PAVVYLON - občasník přátel AVVY Atelieru č. 2 a 3

ATELIER VÝTVARNÉ VÝUKY

www.avvyatelier.cz

OBČASNÍK PŘÁTEL AVVY - ATELIERU VÝTVARNÉ VÝUKY.
PAVILON JAKO PROSTOR SETKÁVÁNÍ.
PAVVYLON JAKO PROSTOR SETKÁVÁNÍ PRO VŠECHNY,
KTERÉ TVOŘIT BAVÍ A RÁDI SE O TO PODĚLÍ S DALŠÍMI.

PAVVYLON je rozšířením a sdílením tvořivého potenciálu AvvY Atelieru o to co děláte mimo AvvY Atelier. Všem, kteří kdy prošli AvvY Atelierem (ale nejen jim), kteří kreslí, malují, zpívají, fotí, prožívají něco, co jim stojí za to předat dál. Jde nám pokud možno o váš vlastní autentický záznam - zpracovaný zachycený přenesený...

- Neřešte příliš „výtvarnou kvalitu“. Často je právě výtvarná „nesmělost“ to nejkrásnější. Vytvořte – zašlete a dál se uvidí.
- Uvítáme *ručně vytvářené stránky včetně ručně psaných kratších textů*. Lze používat i počítačový program v kombinaci s ruční tvorbou.
- Používejte stránku vel A4 (= 210 x 295 mm) na výšku. K dispozici máte vždy dvě stránky A4 (dvojstranu) – ponechte vždy cca 1,5 cm volný okraj kolem dokola.
- Zkuste sami fotografie už výtvarně zakomponovat do stránky.
- Vámi navrženou stranu / dvoustranu dodejte jako jpg nebo pdf spolu se všemi zdrojovými daty (fotky ve formátu jpg v rozlišení 300 dpi, texty ve wordu). Takto připravené příspěvky nám zasílejte na adresu: info@avvyatelier.cz nebo přes úschovnu (<http://www.uschovna.cz/poslat-zasilku>). Nemáte-li k dispozici skener, můžete nám stránku dodat také přímo v AvvY Atelieru v době výuky. Rádi Vám zde také poradíme.
- Uzávěrka prací je v měsíc před předpokládaným vydáním.

Témata, která nás zajímají:

Váš volný čas - co děláte, co umíte, co vás zajímá, co se děje kolem vás, co jste prožili, zažili / Umění / Výtvarné umění / Texty, Básně, Hudba, Tanec – Pohyb, Video... / Příroda, ekologie, vegetariánství, cestování / Nadšení pro něco, Pátrání, Zkoumání, Zajímavosti, Každodennosti, Objevy, Obyčejnosti / Dělán, Děláš, Dělalj, Děláme / Deníky, Interaktivní činnost

Formy příspěvků:

Koláž, Grafika, Malování, Kreslení, Ilustrace, Komiks, Modelování atd...

Těšíme se na Vaše příspěvky dotazy maily, inspiraci, spolupráci.

PAVVYLON je nekomerční internetový časopis. Veškerou práci děláme ve svém volném čase. Částka, kterou vybíráme za tištěnou podobu je na úhradu nákladů (materiál + kopírovací služby).

Redaktorské práce Pavvylon č.2 a 3 - Linda Horáková, Jiří Janda, Martin Škalda.

Podoba časopisu se bude nejspíš postupně také měnit podle toho, jak se budeme společně učit časopis utvářet.

Obsah

Propozice

Úvod

20 let přesčas - šéf balancuje.

Ak.soch Jiří Janda ----- 3 - 4

Příspěvky - ukázky z tvorby

Lektor - MgArt Karel Pivoňka ----- 5 - 6

Lektor - MgArt Nikola Čulík ----- 7 - 8

Asistenti

Vladimír Bejval ----- 9 - 10

Iva Nová ----- 11 - 12

Studenti

MgArt Kristína Dúhová ----- 13 - 14

Ema Adamovská ----- 15 - 16

Apolena Ulčová ----- 17 - 18

Martin Škalda ----- 19 - 20

Kateřina Borčín Mocová ----- 21 - 22

Jitka Dufková ----- 23 - 24

Barbora Tučková ----- 25

Model - Anastasia ----- 26

Anketa 20 let AVVY Atelieru ----- 27 - 28

Toto 2. číslo Pavvylonu je tématicky spojené s číslem 3. Společně tvoří dvojčíslo k 21. výročí AVVY Atelieru.

AvvY Atelier
FZŠ Táborská 45
140 00 Praha 4
tel.: 00420 724 037 031
info@avvyatelier.cz
www.avvyatelier.cz

JIŘÍ Jé JANDA

www.jjanda.cz
www.youtube.com/jjvirtuall

Pavvylony, které jsem vytvořil k příležitosti 20. výročí Avvy Atelieru (Čínský, Japonský, Řecký, Skalní ad...jsou ve skutečnosti - ptačí krmítka. Taková každý na zahradě nemá.

Bavilo mne dávat jim tyhle významy a podobu. Materiál - dřevo, dřevotříska, kov, keramika, bambus, šamotové cihly.

Jiří Janda - „20 let přesčas“.

Asi není běžné, že by se někde slavilo 21. výročí. Původě jsem chtěl jen rok nebo dva, 1-2 dny v týdnu, vést výtvarnou výuku pro lidi, kteří by rádi někam posunuli své výtvarné dovednosti. Postupně se z toho staly až 4 dny v týdnu, víkendy, prázdninové kurzy. Organizace, lektori, lektorování... X krát jsem z toho chtěl utéct, protože jsem cítil, jak mi současně utíká ma vlastní tvorba, abych se na ni více soustředil, nerozptyloval soustředění, nevykrádal sám sebe... Ale podařilo se mi zdrhout tak nejvýš na měsíc. Bylo to zkrátka ve mně.

Lidé si mne pokaždé zas přitáhli zpátky a najednou zírám, že je 20 let v tahu a já tu jsem s nimi pořád. I když už dávno ne s těmi co přišli na začátku. To už je takový úděl pedagogické práce. Jak šly roky, proplouly skrže Avvy stovky a dnes už určitě víc jak tisíc lidí, kteří se nějak dotkli svého výtvarného potenciálu, dotkli i mne, odešli, vystudovali výtvarné školy, našli zde zájmovou činnost na zbytek života...

Je to zvláštní - takhle malá firmička a co to nakonec představuje. Chtěl sem to celé v tomhle dvojčíslu 2 a 3 nějak zmapovat - kurzy - dílny, výtvoř, úspěchy studentů, lidí, kteří uspěli na výtvarných školách, ale zjistl že na to nemám ani kapacitu a kdo by se tím vůbec chtěl vším probírat. Leda tak sám nostalgický ředitel v bačkorách na svém sofa... Už tak v tom vnímám kus oné marné snahy uchopit nezachytitelné.

Přesto spočítatelné vnímám něco co se ničím počítat nedá - tvůrčí atmosféra, do které celý ten čas lidé přicházejí, odkládají starosti, setkávají se s podobně zaměřenými. Kdyby nic jiného tak jsem přesvědčený, že to samo o sobě je tím nejcenějším co za to stálo a dosud má svůj význam. Po celý čas mým motem je, abych znal a věděl o každém příchozím o co mu jde a čím mu může Avvy nejlépe k tomu posloužit. Nikdy jsem Avvy nerozšířil na další prostory, frančízy atd a když v Avvy vyučovalo několik lektorů i 4 dny v týdnu, dělal jsem si každý měsíc kolečko abych všechny poznal.

Co Avvy dalo mně?

Mnohé. I když se dívím, že jsem u toho vydržel tak dlouho. Vydělat si dovedu i líp vlastní výtvarnou činností. Co mne k té nevděčné holce pedagogické přitahuje. Asi, že stejně má svojí nevyzpytatelnou magii okamžiku interakce která právě probíhá. A že i pro mne je Avvy stejně tak prostor setkávání. Moje společenská událost s přáteli na stejné vlně.

A ačkoliv zájemcům přibližuji většinou možnosti zvládnutí klasické kresby, malby, modelování a grafiky - notoricky jej přirovnávám „stupnicím a prstokladu“ v hraní na nástroj, chápu tuto dovednost pouze jako určitý základ. Nacvičené kousky, akademismus, jsou podle mne o ničem, ale intuice sama o sobě taky zřejmě nestačí. Možná tam, kde je současně tak výrazný talent a zanícení, že překlene všechny ostatní „nedostatky“, ale ani to není zaručený recept.. Že teprve tím skutečným věnováním se věci (v čemkoliv) se získávají klíče od dalších místností. „Učím“ ne proto, abych někoho naučil, jak se co maluje (já jsem tam spíš křoví), ale aby zájemci o kouzlo výtvarného umění našli cestu k malování, aby se k ní prokreslili, promalovali. Jistou šanci to dává.

Možná nejbliž tomu, co mne baví předávat dál je něco, co jsem formuloval už někdy na začátku jako pedagogické zaměření mých „poznávacích“ workshopů:

- hledání a navozování možností, jak pracovat především s vnitřními, skrytými obsahy (obrazy) vědomí, poznávání sebe sama jako součásti celku
- využití vyvolaných obsahů, jejich další zpracování, metody jejich rozvíjení
- skrze neočekávané kroky obohacovat klasické techniky, zkoušet vědomé začleňování podvědomí do svých prací
- přiblížit mnohotvárnost umění jako nepoznatelný element, stále plynoucí proces, který lze prožívat, jestliže v sobě objevíme stejně volný přístup
- spojování tzv. reality s abstraktními náhledy, komunikace mezi „vnitřním“ a „vnějším“

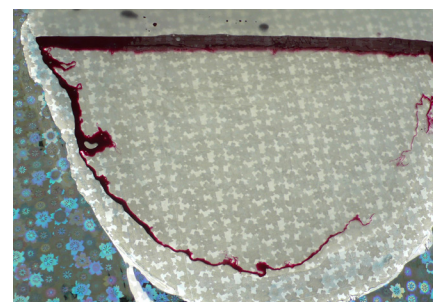
1. Jaká je Tvá vzpomínka, epizoda, citát, rada, která se Ti v souvislosti s AVVY vybaví?

Vzpomínek na Avvy mám hodně, nejstarší jsou z roku 2002, kdy jsem chodil do kurzu figurální kresby. Atmosféra v ateliéru byla pracovní a studijní, setkávala se zde velmi různorodá skupina, Jirka nenápadně moderoval průběh lekce a každému se věnoval jednotlivě. Já jsem přišel s tím, že se chci připravit na výtvarnou školu, a ateliér mi poskytl co jsem potřeboval.

Delší dobu (asi 2007-2019) jsem působil v Avvy jako lektor. První roky to bylo souběžně se studiem na AVU: z jedné strany jsem byl výtvarně vzděláván a na druhou stranu jsem to přeposílal (pokud se mi oba směry nepletly). Po letech se mi vybaví mnoho tváří z těch několika stovek lidí, kteří prošli mými kurzy – a zůstává mi mohutný dojem rozmanitosti všemožných přístupů ke kreslení, jeden každý na to šel po svém. Občas mi vytane kresba, kterou hned nevím jakému umělci přiřadit, než si vzpomenu, že jsem ji kdysi viděl na stojanu v ateliéru v podkrovní škole v Tábořské ulici.

2. Jaký byl Tvůj umělecký vývoj po AVVY a jak vypadá Tvoje tvorba dnes?

Dosud nějak zůstávám v oboru, mimo jiné v současnosti dělám doktorát na AVU (zkoumám a kreslím jeden antický mýtus). Umělecký výzkum zahrnuje dvojúkol učení se a učení, a tedy lze říct, že jsem se jen málo odklonil od toho, co jsem dělal v Avvy.

Čemu se podobá KAPILÁROVÁ GRAFIKA (část obhajoby dp)

[1] Podobá se péči o vyrůstání a pěstování a vůbec ochraně prostředí; ale také chování a výcviku živlů, jako drezůře koní pro cirkusové číslo, nebo krocení ohně v požárnictví. Jinak se podobá nacházení polotřídných obalů v popelnici, nebo procházce kopcovitou krajinou s výhledem na jezero a vodní stavby. Dále se podobá máčení rukávu v polévce, řízenému vsakování tuši do papíru, nitrotělnímu oběhu ve zvířatech i v rostlinách od kořenů ke květům, koloběhu vody v zemské kůře a dalším běžným médiím. **[1B]** U jmenovaných činností nehledíme ani tak na to, jestli se podobají něčemu druhému, ale na jejich úkol. Stejně tak v kapilárové grafice nesledujeme především vnější podobnosti, ale to, o co jde jí samotné, její téma: zíráme, jak uskutečňuje jedinečné a atraktivní téma *pohledu do sebe*.

[2] Vzorově se podobá grafice. Grafika vzniká pod tlakem uvnitř jakéhosi sendviče (mezi matricí a papírem) v prostředí těsně vyplněném barvou. Podobně kapilárovou grafikou protéká barevná kresba těsně při spojení (sebedotyku) protějšků fólie, poháněná vnitřním tlakem povrchového napětí. Fólie drží při sobě, protože je hladká a bez dezénu (mateřský vzor nevzniká před uzavřením). **[2B]** Průmyslová fólie nese hladký povrch z továrny, otisklo se na ni hladké ústí stroje na výrobu tažených fólií. Kapiláry by se více cítily jako doma (ve svém živlu) ve fólii *vodorovné*: nejen hladké a rovné, ale skutečně reprodukcující podobu volné otevřené hladiny. Jak ale vytvořit vodorovinu. Jinak je náhražkou tekutosti nezbytné ohýbání – rozvlnění a rozrůznění hladiny, aby se vůbec mělo co vykreslovat.

[3] Vzorově se podobá kresbě. Kapilárový tah se podobá čáře, vine se lineárně a tekutě od místa v nádrži (v kapce) až k ostrému hrotu na konci. Stačí jedno pohlédnutí do té podoby, aby uvízla v hlavě. **[3B]** Podoba každé kapiláry pouze odpovídá podmínkám materiálu. Jaký má tvar samotná kapilára? Kapilára je pohybem vůči původní hladině, v závislosti na smáčivosti-nesmáčivosti dochází buď ke vzlínání, ke kapilární elevaci, nebo ke stlačení pod hladinu, ke kapilární depresi. Samotná kapilára je *tvarem povzneseného nebo stlačeného vztahu vůči původní úrovni*. **[3b]** Také se podobá kresbě animované, nebo vůbec médiím se stopáží. Délka analogového průběhu tištění a vykreslování odpovídá podmínkám materiálu. **[3bb]** Jaký je čas samotné kapiláry? Kapilára vytváří čas tím, jak se v rámci sebe rozrůžňuje, vzlínáním a depresí. A tím ho také přesně měří (podobně jako kapilára v teploměru měří teplotu), je to médium časoměrné.

[4] Podobá se médiu promýšlení základních vztahů, účinkuje jako podobenství celkové průhlednosti. Kapilárové trakce atrahují a vpíjejí pohled do sebe, do vnitřku. Vnitřní kresba ale jenom obtahuje vnější stavbu. Tím pohledem do sebe (do *jejich* sebe) se zúčastňujeme jednosměrného a částečného představení skladby *celého* modelu. **[4B]** Kapilární grafika je ostentativně závislá na pevném podloží, podklad je jednak vidět skrze průhledné tělo a jednak citelně chrání měkkou skladbu modelu před zhroucením. Vnější podstava (podstata) tu tolik hraje, že je snad vnitřní součástí kompozice. Vzniká otázka podkladu (a nástavby) a dál, čím je podržován ten podklad (podklad podkladu) a tak dále, pokud by se nenarazilo na podstatu, která drží samasebou: kapilárová grafika je instalovaná na pevném podkladě vztažnosti.

1 Archetyp	2 Tvoření	3 Krajina	4 Rádce	5 Vojsko
6 Bárka	7 Periskop	8 Válečník		
9 Ochechule	10 Vládce	11 Továrna		

1

1. Jaká je Tvá vzpomínka, epizoda, citát, rada, která se Ti v souvislosti s AVVY vybaví?

Při vzpomínce na čas strávený v AVVY pod vedením Jiřího Jandy si nejvíc vybavím Jirkovu schopnost vyhmátnout z kresby to podstatné, co ji činí živou. Třeba cestou ponecháním nepřesnosti v kresbě, pokud má svou výrazovou kvalitu, nebo improvizovaným odklonem od plánu, pokud nás nečekaně zaujme nový motiv. Řekl bych, že jeho postoj byl opakem rutinnérství – jeho snahou bylo objevovat nové spíše než se utvrzovat v nalezeném.

2. Jaký byl Tvůj umělecký vývoj po AVVY a jak vypadá Tvoje tvorba dnes? Co Tě nejvíce baví.

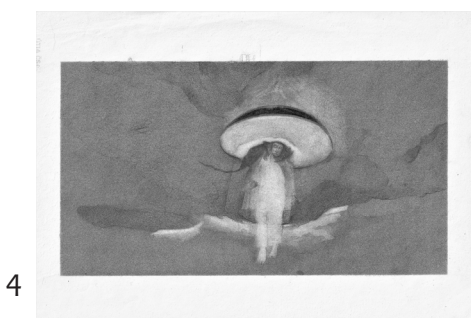
Do ateliéru AVVY jsem začal chodit v rámci své přípravy na přijímací zkoušky na AVU, kam jsem byl přijat v následujícím roce 2005 do ateliéru kresby prof. Jitky Svobodové. Přestože byl můj prvotní zájem malířský, kresba tužkou na menší formáty se stala mým hlavním výrazovým prostředkem. Poměrně často jsem vystavoval, a právě samotný proces vzniku výstav a jejich koncepce pro mě postupem času znamenaly větší výzvu než prezentování samotných kreseb. Vzhledem k tristním finančním podmínkám v prostředí výtvarného provozu jsem postupně od spolupráce s kurátory a galeriemi ustoupil, několik let jsem nevystavoval a začal jsem se víc věnovat svým vlastním zájmům a zaměstnáním. Pracoval jsem jako restaurátor, lektor výtvarných kurzů nebo řidič kurýrní služby. Oživil jsem svůj zájem o letectví, v aeroklubu jsem prošel výcvikem pilota bezmotorových kluzáků. Ponořil jsem se do šachů, které v sobě spojují analytický a intuitivní přístup. V poslední době se také věnuji kresbě. Letos jsem po mnoha letech uspořádal samostatnou výstavu a na příští rok chystám další. Vracím se k výtvarnému umění, ale s větším ohledem na své potřeby.

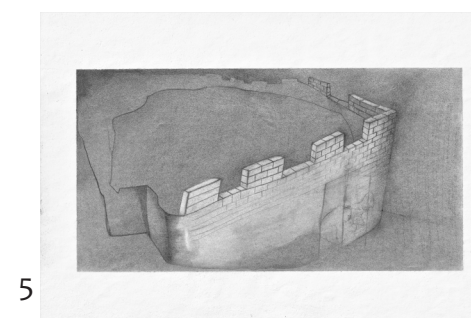
2

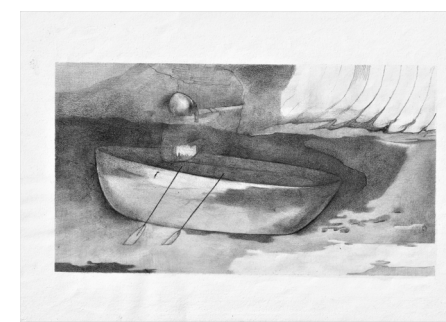
3

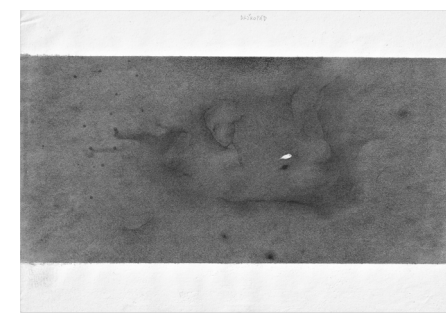
4

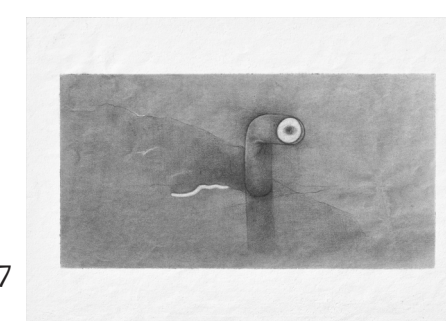
5

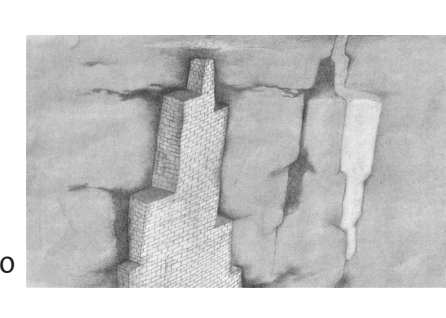
6

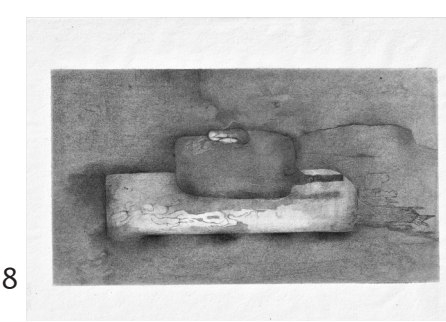
9

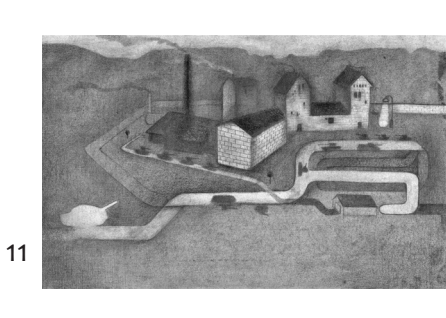
7

10

8

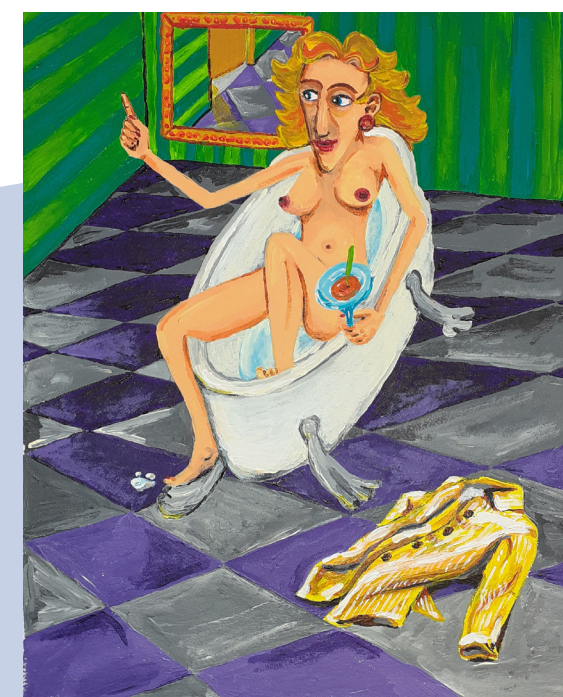
11

VLADIMÍR

Bejvi

BEJVAL

1. Jaká je Tvá vzpomínka, epizoda, citát, rada, která se Ti v souvislosti s AVVY vybaví?

Vzpomínám mám za asi pět let v AVVY hodně. Do ateliéru jsem chodil jako kurzista a později dostal možnost podílet se na chodu AVVY také jako asistent a díky tomu jsem se naučil ještě víc.

2. Jaký byl Tvůj umělecký vývoj po AVVY a jak vypadá Tvoje tvorba dnes?

Co Tě nejvíce baví.

Každá hodina ve společnosti stejně naladěných lidí byla zábavná, užitečná, inspirativní.

Baví mě střídat, kombinovat techniky, a kurzy pod vedením Jirky, Karla, Báry a dalších mne hodně naplňovaly jako asi většinu těch, kteří se chtějí výtvarně posunout, nebo naučit něco nového. Já jsem objevil hlavně linoryt.

Gratuluji srdečně AVVY k jeho 21 letům trvání.

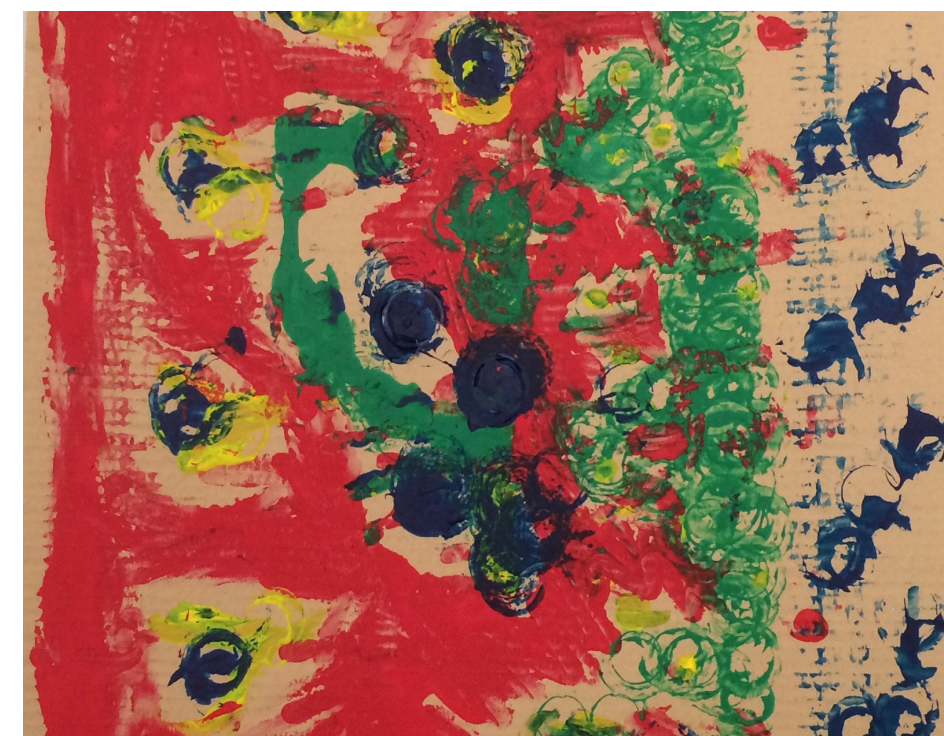
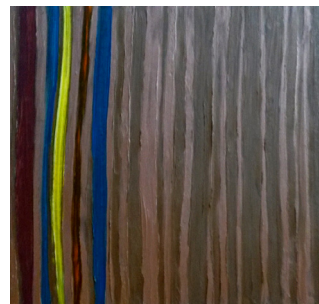
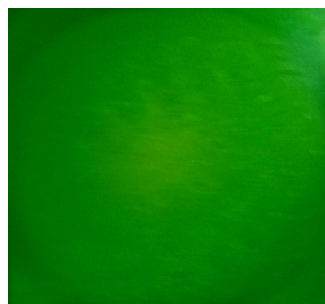
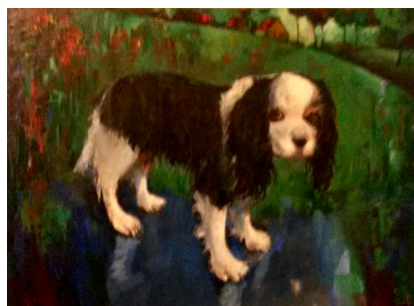
1. Když se řekne či vzpomene AVVY tak to je pro mne atelier v době hledání toho co je to umění. A pak slova lektora nad mým akvarelem vzniklém v lese u potůčku: „ Tak to je tvůj svět Ivo“.

2. Celé moje období v AVVY pro mne znamenalo mnoho kamarádů, kamarádek, setkávání a poznávání lidí i sebe při tvorbě jež nás baví zajímá a spojuje. Nezapomenutelné jsou také týdenní malovací pobyty u moře a víkendy na českém venkově.

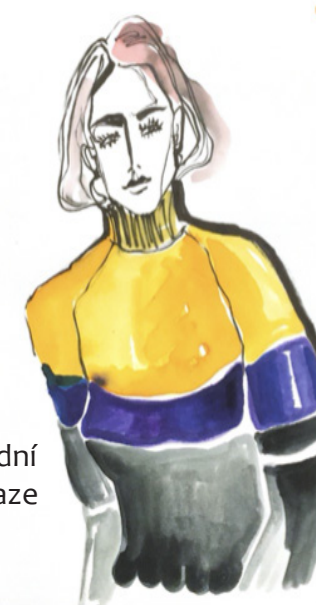
Jako Asistentka AVVY jsem nahlédla do příprav, úvah, organizace, diskusí, reklamy, zasvěcenější byly mé návštěvy výstav například Jana Zrzavého. V té době jsem cítila život naplno.

V AVVY vznikaly mé akvarely, kresby a první olejové obrazy.

Poté jsem se věnovala olejomalbě a v současné době mne lákají akrylové barvy.

Tam někde mezi
návrhy na plátě
světlo, reventem pro,
štruktúru mrtvé
a portu by přátel....

Kristína se AVVY připravovala nejdříve na střední uměleckou školu a později ještě na VŠUP v Praze kde vystudovala obor oděvní návrhářství.

Ahoj,

ráda do vašeho časopisu přispěju :)
V příloze posílám obrázek pavilonu,
A4 medailon posbíraný z posledních skicáků
a odpovědi na otázky...

A teď ty otázky:

Jaká je Tvá vzpomínka, epizoda, citát, rada, která se Ti v souvislosti s AVVY vybaví?

Jirkův komentář: "Neboj se těch barev."

Jaký byl Tvůj umělecký vývoj po AVVY
a jak vypadá Tvoje tvorba dnes?
Co Tě nejvíce baví.

Po Avvy můj vývoj plynule pokračoval na Umprum, a po dokončení studií pokračuje v designérském studiu. Nejvíce mě baví fáze, kdy mohu "vypnout" mozek a nechat tvořit jen mé ruce.

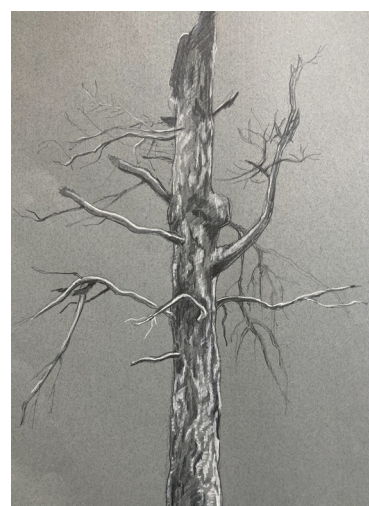

1. Jaká je Tvá vzpomínka, epizoda, citát, rada, která se Ti v souvislosti s AVVY vybaví?

Do AVVY jsem původně nešla s tím, že bych se chtěla připravit na talentové zkoušky. Tehdy jsem chodila na osmileté gymnázium a o přestupu jsem popravdě nikdy neuvažovala. Na lekcích jsem ale tak často slýchávala: „Ema, ta bude dělat talentovky,“ až jsem nad tím sama začala přemýšlet. A uvědomila jsem si, že studium na umělecké škole je dost možná něco, po čem ve skrytu duše toužím.

2. Jaký byl Tvůj umělecký vývoj po AVVY a jak vypadá Tvoje tvorba dnes?
Co Tě nejvíce baví.

Cesta za tímto novým cílem nebyla úplně přímočará. Dvakrát jsem změnila školu- devátou třídu jsem strávila na ZŠ, abych měla více času se připravovat na talentové zkoušky. Po prvním neúspěšném pokusu, kdy mi místo na mé vysněné škole jen o kousek uniklo, jsem nastoupila jinam. Byla to soukromá umělecká škola a spokojená jsem tam nebyla. Další rok v lednu jsem tedy zkoušky dělala znovu a tentokrát to vyšlo.

Studuji obor užitá malba a myslím si, že bych nemohla být spokojenější. Baví mě jak studijní kresby, tak práce v plenéru. Mám ráda figuru, zátíží a v poslední době jsem si oblíbila tvorbu abstraktních barevných kompozic. Ve vlastní tvorbě se sice stále hledám, ale největší inspirací je pro mě František Kupka.

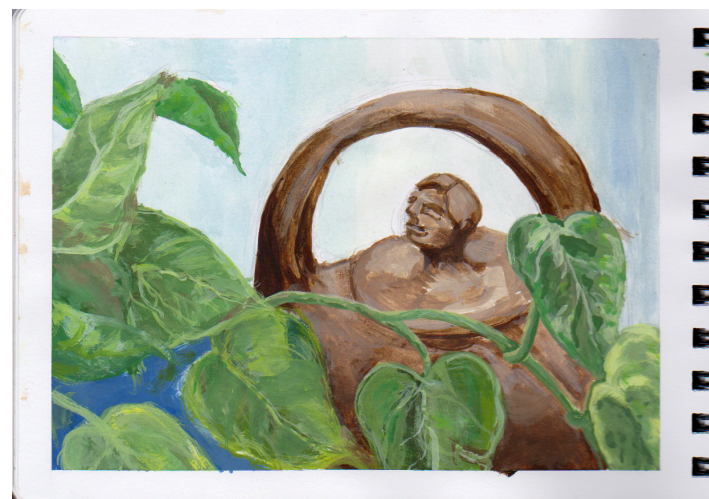
Kromě malby mám ještě několik dalších koníčků. Ráda chodím na výstavy, vařím a pečů, objevuju kavárny a věnuju se novému cirkusu - konkrétně párové akrobacii, kterou dělám se svou mladší sestrou.

Nejlepší bylo, když se střídali lektori. Celou dobu se člověk snažil přiblížit tomu, co Adam považoval za nejlepší klasickou kresbu a pak na konci měsíce místo něj přišel pan Janda a chtěl něco úplně jiného. A člověk mohl začít znovu. To mne opravdu bavilo.

Netuším, hodně se hledám. To že chodím do Avvy je jedna z věcí, která mi v tom pomáhá. Nemyslím si, že by to bylo v tuhle chvíli a v mém věku na škodu.

[illegible]

Domněle to bylo horské, krabholci nemají moc rádi ani marmeládu ani vlaštinu.
Tak pokračujme na vysvětlivky: lo jsou to krabholci.
KRABHOLCI JSOU ŽIVOČIŠNÝ DRUH, U KTERÉHO NENÍ DO DNES NENÍ ZCELA JASNÉ Z ČEHO SE VYVINUL. JE ZCELA JISTÉ ŽE NEJSOU DRUHEM PŮVODNÍM
A TAKÉ JSME SCHOPNI ODHADNOUT ŽE VELMI PRAVDĚPODOBNĚ JSOU PŘÍBUZNÍMI TRPAŠKÍM JEŠKYVNÍM (viz. str. 25). VÍCE TOHO O JEJICH PŮVODU
BOHUŽEL NEVÍME. JSOU MENŠÍ PŮSTAVY (0,5 - 1,5 m), O PRAVDU VELKÝ JEDINEC (VĚTŠINOU SAMICE) MOHOU DOSAHOVAT AŽ 2 M. V POROVNÁNÍ S OSTATNÍMI
DRUHY MÁJÍ OBROVSKÉ UŠI, KTERÉ MÁJÍ ZPRAVIDLA ELIPSOVÉHO VÝSKY. V NÍŽŠÍ LÉKU MOHOU POČÍ SICH I LETAT, KYPŽE VŠAK DOSPĚJOU O TOTO
SCHOPNOST PŘÍJDOU Z PŮVODU ZVŮSENE VÁHY NEKDY ŽE OBEZITÝ. NEUVIČE TÍMTO TRPÍ SAMICE PO NAROZENÍ DĚTI. NĚKTERÍ JEDINCI SI ODRŽÍ
FYZICKÉ SCHOPNOSTI A PAK JSOU SCHOPNI LETÁT I V DOSPĚLOSTI (TOTO SCHOPNOST SI VĚTŠINOU ODRŽUJÍ VOJÁČI). VĚTŠINOU SE ŽIVÍ NÁSEM A KORINČÍKY. JSOU OUVŠE
SCHOPNI STRAVIT TĚMĚŘ COKOLIV S VYSÍMKOU VZÁCNÝCH KOVŮ A ŽELEZA. OUVŠE PŘI DÍLDOU DOBĚH KRMENÍ POUZE KAMENY SE MŮŽE JEŠTĚ
VÁHU / ŽE KOLIK NA SOBĚ. DĚTI NMAJÍ 1-3.

kebyz ho mrazina uvozná stádně, tak Théma ho neposna menalo. Bylo ho veselé dítě, které znalo jedy
jako své body. Celých 12 km marmelodový křehčí a zase opět probíhalo nejouh sádkat a kebyz po
lesech došli svíčky byla jedina kdo se odrazil přes jeskyňu a našel u toho pramení, jenž
tás plynul a tak jak ubývalo světl ubývalo i brosamku a jednou nadělal den nebo měsíc
noc kdo ho v jeskyňu poznal, kdy se Théma sbíhala do dícha. Nejdřív ji ho parazilo, pak rkontr-
so hltat

MARTIN

Martin

ŠKALDA

www.facebook.com/avvy.atelier/friends

1. Zatímco AVVY slaví 21 let svého trvání, já slavím svých 10 let s AVVY.

Vzpomínám si dobře na první hodinu v atelieru. Našel jsem tu partu lidí, které malování a kreslení baví.

2. Kromě malování mě baví vymýšlet veselé dorty pro blízké oslávence. První dort byl určen pro Petra Žabku a představoval pařez s trsem malých houbiček, šnekem a samozřejmě i s žabkou. Korpus vždycky udělala mamka a já se pak zmocnil výtvarného pojednání. Ten snímek bohužel nemám. Má ho určitě Petr. Ten mi ho ale nepošle, protože jako fotograf má tolik snímků, že se v nich nevyzná. Tak ho alespoň znovu načrtnu. Ostatní dorty se odehrávaly v podobném scénáři až na dva poslední, které jsem nechal udělat v Erhardově cukrárně podle podrobné dokumentace. Nákup pro manželku a padlý rytíř pro Vlastu. Polední mi nechtěli vyrobit pro velkou pracnost a tak došlo ke kompromisu. Korpus s erby udělala cukrárna a rytíře a koruna-vační klenoty jsem udělal sám z hmoty, kterou mi k tomu přidali.

P.S.

Lidé do AVVY přicházejí a odcházejí. Naberou co potřebují, pokračují dál svojí cestou. To je obvyklý úděl všech vzdělávacích institucí...

Martin tohle pravidlo porušuje ve více směrech. Parták do deště i do pohody, který díky svému neutuchajícímu nadšení se postupně stal i zkušeným výtvarným „sparing partnerem“ několika generací studentů, kteří tudy prošli.

JJ

Ahoj Jiří,
vůbec netušíš, co všechno dokáže AVVY Atelier dát ... na začátku mně určitě pomohl se vrátit z mateřské mezi lidi, teď aktuálně v tom všem co dělám a jsem začátečníkem, je mi kotvou. Po letním kurzu si tak osahávám, objevuji, co všechno je najednou jinak. Určitě se mi proměnilo vnímání a nazírání na vše kolem, jak? - úplně nevím. Že by o stupínek citlivější???

Já moc děkuji za všechnu péči a energii, kterou jsi do nás vložil. Vím, že se Tvé úsilí zúročí, i když Ti to možná zůstane hodně skryté. Patří do ranku nepřenositelných zkušeností, zážitků, dojmů. Kdyby se mě někdo zeptal o čem kurz byl, tak bych mu to nedokázala říci. V takové to bylo mnohosti. Mě se ohromné množství dílečků a střípků pospojovalo...

Ve stromech už nějaký čas hledám příběh toho, jak rostly, před obrazy spolužáků stojím s ještě větším úžasem, obdivem a menší potřebou hodnotit, či analyzovat.

I když mám na kreslení v tuto chvíli vymezený čas, jsem víc v klidu než dříve, nějak tuším, že doba pro to ještě přijde. Myslím, že nejvíc příležitostí okoukat popisné, věcné a formativní hodnocení mám v AVVy.

ps lehce se rdím, ale při příležitosti 21. Avvy (to už lze volit i prezidenta) říkám ok. díky! jj

Ta minuta

Ta minuta, ta dlouhá chvíle
co není černé, není ani bílé
Ta minuta, ta dlouhá chvíle
rozmytá mezi dvě linie
Ta minuta, ta křehká chvíle
čerstvě rozpůlené svině -
s potencí sil na mizině
Ta minuta zas ta dlouhá chvíle
stoletá jíva smáčí vlas ve stojaté vině
vody bouřlivé i klidné
Ta chvíle
zbavena mateřské supervize
Ta minuta ta krásná chvíle
usedám moudré ženě v klíně
nahmatám TICHŮ - dojemně líné

Bříza

Štíhlá bříza v širém poli
vyrostlá z trpělivosti
odtikaných minut.
Vypíplaná léty, jež prolétly
jí ojiněnou korunou.
Štíhlá, spanilá svou trpělivostí,
když konejší vločky uvelebené jí v náručí.
Vybělená léty
do barvy kostí nabídnutých polednímu slunci.
S trpělivostí vojáka stráží klid zlátnoucí pšencí

Štíhlá bříza
zaměstnaná do úmoru světa
stále chce růst.

Ale Ty?
Nevybavená vylezeš ke druhé větvi,
chtěním obejmíš ladný kmen
a vždy se oběsíš
má milá, Netrpělivá!

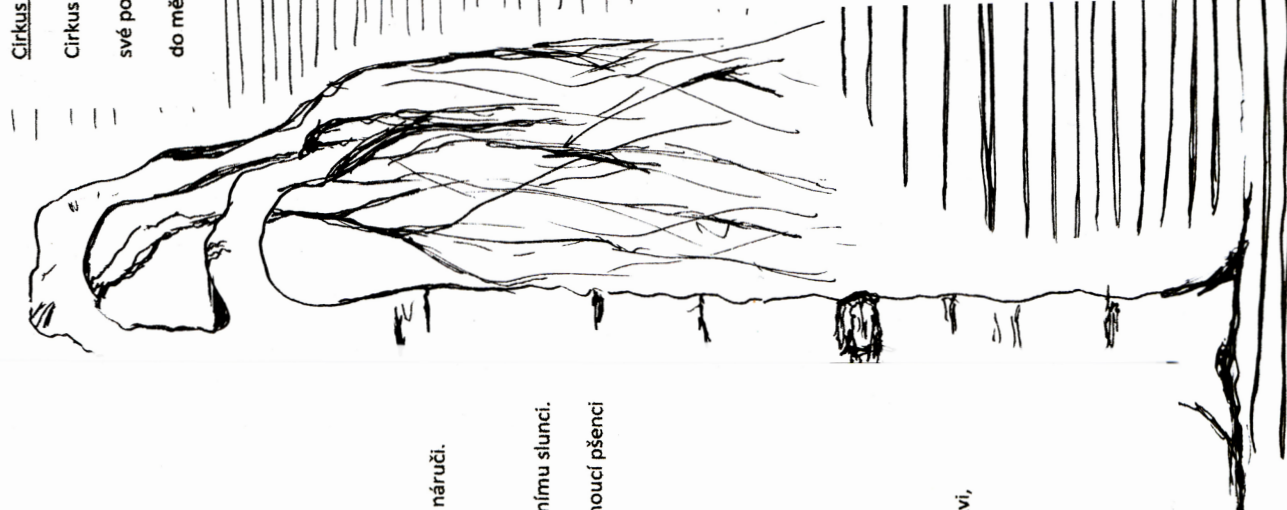
Cirkus Humberto

Cirkus Humberto přijel mezi nás
své poznání - kdo jsem zač -
do mě zatínáš

Činělymi slov
domu brnkáš o krov,
blesky srší v les,
vypěstoval s deštný prales.

Jak Amazonka ulízla jsem z břehu svého klidu,
pobírám nepobratelné,
roztleskané tvým tónem,
bičované mým zmatkem
křičí ve mně sročení lidu,
hlava uprostřed vířavý tisíce ampliounů.

Jako mažoretky kráčím cirkusovým představením,
v němž sám sobě zastíráš svůj krmelec pochyb.
Nezná cenu příznání toho, kdo klopyt.

Schoulit se do sebe

a zavřít za sebou vrátka
svěsit blyštivá cinkriátka
že „zde bydlí“

Utéci před sebou do sebe
komu se povede - ztlumit, nebýt
znovu se narodit a spatřit úsvit

Nerovnost jsem do nás vložila
já, Antonie Mlživá

Srdce je studna žalu
naphním slzami, umřu, vstanu
s úctou (v úctě) půjdu políbit zemi.

JITKA

Jitka

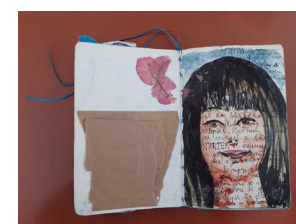
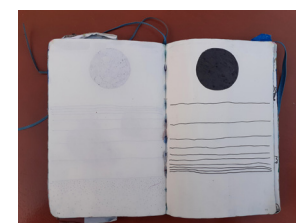
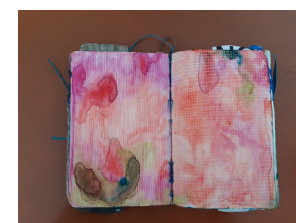
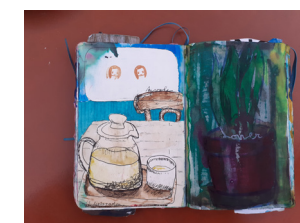
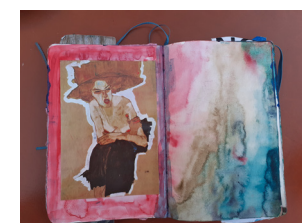
DUFKOVÁ

www.facebook.com/avyy.atelier/friends

ZÁSEK V MYŠLENKÁCH

Přála jsem si umět kreslit do deníků, když jsem v sobě neměla slova na psaní.
Chodila jsem do kurzů abych uměla nakreslit třeba hrneček, který je přede mnou.

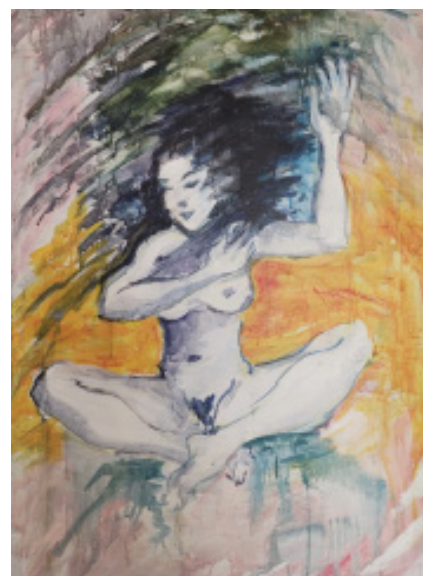
Ale nakonec (ně to není konec)
kreslím a maluju věci, které jsou ve mně.

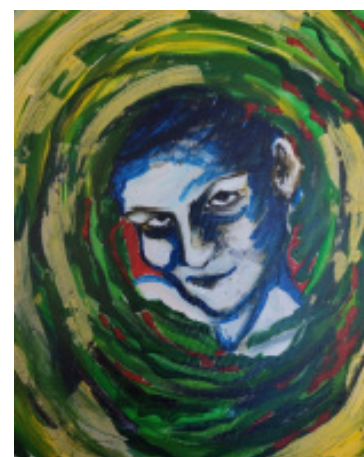
BARBORA TUČKOVÁ

BÁRA

www.facebook.com/avvy.atelier/friends

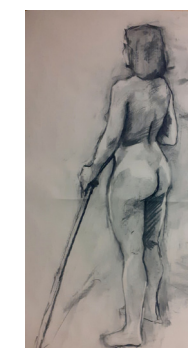
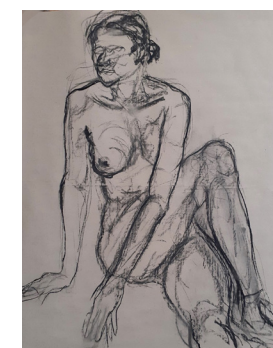
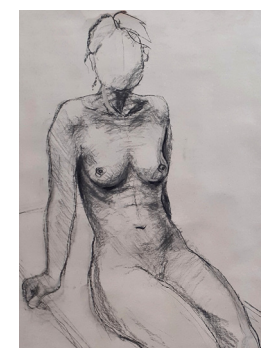
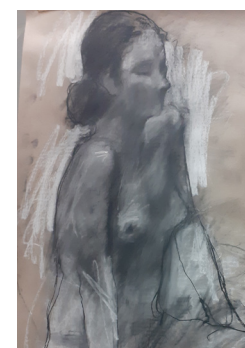
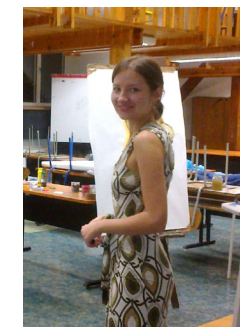

1. Rada – nebojte se zkazit obrázek
2. Nejvíc mě baví naházet pigment v jakékoliv formě na jakýkoliv podklad, vývoj intuitivní. Strukturovaná musím být v práci.

ANASTASIA Nastia

Modelka Nastia - se postupně stala nejčastěji angažovanou „profesionální modelkou“ AVVY. Krásná, dochvilná, trpělivá jogínka, pro kterou není problém zůstat v pozici v tichosti po dobu jakou je potřeba, nebo naopak pozice měnit pro „pohybovky“ podle vlastního scénáře. Díky!

1. JAKÁ JE TVÁ VZPOMÍNKA, EPIZODA, CITÁT, RADA, KTERÁ SE TI V SOUVISLOSTI S AVVY VYBAVÍ
2. JAKÝ BYL TVŮJ UMĚLECKÝ VÝVOJ PO AVVY A JAK VYPADÁ TVOJE TVORBA DNES?
CO TĚ NEJVÍC BAVÍ?

OPOVĚĎĚLI NA ANKETU...

Předně gratuluji ke krásnému výročí:-)

Odhaduji, že jsem měla to potěšení být v tomto okruhu jako lektor jedno desetiletí. AVVY je pro mne hlavně o lidech, o skvělém a inspirativním pedagogickém přístupu Jirky Jandy, který umí své studenty povzbudit vést v průzkumu výtvarného světa, vidění věcí i vyjádření těch skrytých. Ráda jsem sledovala progres účastníků kurzů i rozvíjení dětských talentů až po úspěšné složení přijímacích zkoušek na výtvarné školy. A nejvíce mne bavilo sledovat osobité přístupy ke ztvárnění téhož tématu. To, jak každý obtiskne svoji vlastní jedinečnost do díla. V AVVY se dá odpočívat, bavit se, zdokonalovat se, poznávat se. Ateliér voní!

Ateliér je i má vlastní vzpomínka na hezké žákovské i studijní roky.

Bára Bálková, Mgr Art - lektorka

Zdravím":-)

Obrázek asi nestihnou, ale tady jsou krátké odpovědi:

Vzpomínka na krásný světlý ateliér a fajn lidi, vstřícná atmosféra, kreativní prostředí.

Mimo malbu jsem zkusila i pár objektů, instalací a soch. Baví mě nejvíce práce s barvou, s důrazem na světlo a s prostorem. U objektů se většinou snažím zhmotnit nějakou myšlenku, u malování je to víc intuitivní proces.

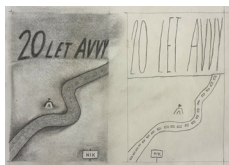
Mariana Alasseur, Mgr Art - lektorka

Ahoj Jirko,

zkusil jsem něco odpovědět na otázky, zdravím. (Viz osobní dvojstrana v obsahu Pavvylyonu)

Karel Pivoňka, Mgr Art - lektor (student Avvy)

Ahoj Jirko,

posílám své odpovědi... (Viz osobní dvojstrana v obsahu Pavvylyonu)

Nikola Čulík, Mgr Art - lektor (student Avvy)

1. První lekce v AVVY ateliéru a vlastně první výtvarná lekce v životě, kresba busty babičky a slova Jirky „Že v tom nějak tápu“ :-).
2. Vystudoval jsem grafiku a na AVU a zůstal jsem jí věrný dodnes. Nutno dodat, že na moje přijetí na AVU měla svůj podíl i moje docházka do kurzů figury v AVVY.

Adam Panáček, Mgr Art - lektor (student Avvy)

Poučka: Tvoje dílo by mělo být v každou chvíli, jako kdyby bylo dokončené. Pracuji na tom ze všech stran rovnoměrně....

Kromě sochání mě baví kreslení, tvoření choreografií, režie a produkce kulturních akcí a pořadů, folklór, lidová hudba i tanec, jóga, jazz, swing, šití kostýmů, zahrada, příroda a cestování..... a tvůrčí práce a žití.

Lucie Pečená (studentka AVVY)

Je toho hodně, tak shrnu do hesel: poučená kresba; v každé bílé ploše je ukryt dokonalý obraz; tady a teď vlastně neexistuje; ... a hláška: „V jednu chvíli budu třeba po tobě chtít, abys zpátky kreslila ty kebuly jako na začátku, když jsi sem přišla“.

Každopádně se dívám na věci jinak než dřív. Vnímavěji. Hodiny v AVVY u stojanu mi ukázaly, že není potřeba striktně vymezovat arteterapeutické zaměření výtvarné činnosti. Je to spolu provázané. Když si stoupám před stojan, před prázdnou plochu velkého formátu, stavím se čelem chtě nechtě i před svoje nálady, emoce, bloky, slabé stránky a „nějak to musím dát“.

Během doby co AVVY navštěvuji jsem měla možnost sledovat min. tři přípravy k talentovým zkouškám na umělecké školy a výtvarná snažení ostatních svých spolužáků. Sledovat je, mít z jejich posunů radost, němě stát před jejich obrazy v čím dál větším údivu se pro mě stává důležitějším než to, kam to dokáži posunout já sama ve své tvorbě.

Kateřina B. Mocová (studentka AVVY, absolventka školy arteterapie)

1. Zachovat si svůj styl a ten zdokonalovat
2. Bohužel nic moc; doma se k páchání činnosti přiměřu zřídka - na to potřebuji silný impuls. V ateliéru je to jiné - je dán vyhrazený čas a místo A JE TO.

Vláďa Nývlt

1. Jsem ještě na úplném začátku a těším se z každé hodiny. Je pro mě moc inspirující a vždy se posunu o kousek dál. Věřím, že mi to do budoucna pomůže otevřít dveře do dalších příležitostí.

2. Myslím si, že jsem se posunula dál. Baví mě, že každá hodina je pro mě překvapení a výzva.

Valérie Vanická (studentka AVVY)

1. Rada – nebojte se zkazit obrázek

2. Nejvíce mě baví naházet pigment v jakékoliv formě na jakýkoliv podklad, vývoj intuitivní.

Strukturovaná musím být v práci.

Bára Tučková (studentka AVVY)

1. Akvarely v plenéru. Inspirativní a milí kolegové frekventanti.

Jiřího vtipné, výstižné připomínky, rady, komentáře. (Olgo, co zamýšlíš s tímto kokonem?)

Jeho výroky jsem sice vždycky tlumočila rodičům, styl humoru jim kápl do noty, vždy ho ocení, ale ať si lámu hlavu, jak chci, nevzpomenu si ani nepřesně a to by navíc nebylo vůbec tak vtipné a trefné.

2. Málo kreslím, víc fotím.

Olga Dobešová (studentka AVVY)

1. “Výtvarné umění je velmi podobné hudbě - naučit se prstoklad a stupnici, pak zvládnete i složitější skladby.”

2. Moje tvorba se po odchodu z Avvy příliš neproměnila - na kurzy jsem přestala chodit jen pár měsíců zpátky. Avvy mi toho ale dalo mnoho - všechno, co umím, jsem se naučila právě tam.

Ema Adamovská (studentka AVVY, nyní SUPŠ Praha)

1. Jirkův komentář: “Neboj se těch barev.”

Kristína Dúhová (studentka AVVY, absolventka VŠUP Praha, děvnická návrhářství)

1. Citát: „Já ti do toho nebudu kecat“

2. Živí mně ilustrace, nevím jestli se to dá nazvat uměleckým vývojem :))) <https://www.veselahanka.eu/> Kdysi před asi sto dvaceti lety jsme kdesi v Herálcích na kurzu malby dostaly za úkol jeden den uvařit pro všechny zúčastněné. Jirka ignoroval naše varování, že neumíme vařit. Zvolily jsme proto po důkladné úvaze brambory na loupáčku. Bohužel v místním konzumu došlo máslo....ale byla Hera (aby ne..v HERÁLCÍCH :)) :) Dodnes při vzpomínce na Herálec se mi vybaví (kromě zadání - „Namaluj les bez stromů“) Hrnc plný brambor, ze kterého se valí pára a mísí se s paprsky slunce dopadajícími na velký stůl u okna.. Otvírající se dveře... nadšený výraz zúčastněných dětí a vyděšený výraz Jirkův, že bude jíst brambory s Herou :)... Tak nějak by mohl vypadat PAVVYLON nebo ne? :)

Hanka Veselá (studentka AVVY, nyní ilustrátorka)

Ahoj všichni z AVVY, zdravím a přeji všem krásný život. Chtěla jsem odpovědět na Vaše otázky.

1. Jednu radu, která se zalíbila je: „Každá nehoda na obraze se dá využít, nic není špatně!“

2. Maluji doma, především olej a akvarel. Nejvíce mě baví malování abstrakce, ale nakonec z celé abstrakce namaluji obraz, který se vyjadřuje k dnešní době a k situacím kolem nás.

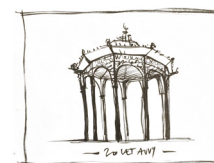
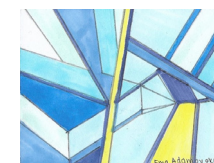
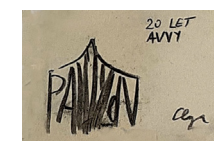
Děkuji AVVY, děkuji Jiřímu Jandovi, který mě učil.

Iva Žižková

1. Nejlepší bylo, když se střídali lektori. Celou dobu se člověk snažil přiblížit tomu, co Adam považoval za nejlepší klasickou kresbu a pak na konci měsíce místo něj přišel pan Janda a chtěl něco úplně jiného. A člověk mohl začít znovu. To mne opravdu bavilo.

2. Netuším, hodně se hledám. To že chodím do Avvy je jedna z věcí, která mi v tom pomáhá. Nemyslím si, že by to bylo v tuhle chvíli a v mém věku na škodu.

Apolena Ulčová

PAVVYLON - občasník přátel AvvY atelieru

číslo 2 a 3 / 2022

Vydavatel: AvvY Atelier - ak. soch. Jiří Janda

Na Louži 29, 101 00 Praha 10

info@avvyatelier.cz

Redakce: Jiří Janda, Linda Horáková, Martin Skeláček

Obr. na titulní straně: Iva Nová

Obr. zadní strana - studenti avvy - anketa 20 let AVVY

Grafická úprava: Jiří Janda